

PRIEKULES BAPTISTU DRAUDZE

ZĀĻU IELA 12, PRIEKULE

Aprīlis (73) – 2012

Kārtojot māmulītes mantas, varu tikai brīnīties, cik daudz dažādu pierakstu viņai ir bijis. Tur ir dzejoļu klades, tur ir dažādu kulinārijas recepšu pieraksti, tur ir apsveikumu kartiņas, varētu pat teikt, no „aizvēstures”. Tur ir arī mazas piezīmju lapiņas ar kādām atziņām, izrakstiem no grāmatām utt. šīs ir vienas no tām...

Priekšzīmīga lūgšana

Kāds sludinātājs lūdza Dievam: Ak, Dievs, apgaismo man prātu ar patiesību. Aizdedzini manu sirdi ar mīlestību. Iedves manai gribai drošību. Dari manu dzīvi bagātu ar darbu. Piedod man, kāds esmu bijis. Svētī mani, kāds esmu tagad. Iekārto, kādam man jābūt turpmāk. Un Tev lai ir gods un man mūžīga pestīšana caur Jēzu Kristu, manu Kungu.

Tiešām, priekšzīmīga lūgšana, kurai vajadzētu sekot gaišai drošai un darbības pilnai dzīvei.

Priekšzīmīgs baznīcēns

Kāds indiānis sacījis, ka viņš sagatavodamies uz svētdienas sapulcēm, vispirms nomazgājoties no galvas līdz kājām un tad, smiešanās un tukšas plāpāšanas vietā, sēžot un domājot par Jēzu, līdz laiks iet uz sapulci.

Vai nebūtu mūsu sapulces citādas, ja starp mums būtu daudzi, kas tā darītu?

Lieldienu laiks mūsu draudzē:

- 6.aprīlī pl.13.00 Lielās Piekdienas svētbrīdis pirms Krusta gājiena

Priekules kristīgās konfesijas aicina ikvienu mūsu novada un pilsētas iedzīvotāju pievienoties Jēzus Krusta ceļa gājenam. Gājiens iesāksies pl.14.00 Priekules baptistu baznīcā un noslēgsies Priekules luterāņu baznīcā.

Krusta ceļa vēstures pirmsākumi atrodami jau 5.gadsimtā. Krusta ceļš ir garīgs svētceļojums, kura laikā cilvēkiem tiek atgādināta Jēzus Kristus ciešanu un nāves nozīme un kura laikā cilvēks pārdomā par to, kā Kristus ir ietekmējis viņa dzīvi.

Priekules luterāņu draudzes mācītājs Ojārs Freimanis

- 8.aprīlī pl.7 – Lieldienu rīta dievkalpojums
- 8.aprīlī pl.11 – Lieldienu svētku dievkalpojums ar kora un svētdienskolas programmu
- 8.aprīlī pl.15 – Lieldienu vēsts Kalētos
- 9.aprīlī pl.12 – Priekules kultūras namā Lieldienu vēsts un garīgās mūzikas koncerts.

Dievs vienmēr ir meklējis ļaudis, caur kuriem atklāt Savu godību pasaulē. Kā lai Viņš parādītu pasaulei, ka **„...tik ļoti Dievs pasauli mīlēja...” Jņ.3:16**. Tie esam mēs, kas Viņa mīlestību piedzīvojuši, to nododam tālāk. Dzīvojam mūsu sabiedrībā un ne tikai runājam par Dievu un Viņa Dēlu Jēzu Kristu, bet dzīvojam Viņu pazīdami: **„...ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesis.” Mt.5:16**. **„Dzīvojiet krietni (godīgi) pagānu starpā, lai tie, kas jūs aprunā kā ļaundarus, redzētu jūsu labos darbus un pagodinātu Dievu piemeklēšanas dienā.” 1.Pēt.2:12**

Vecajā Derībā Dievs to izvēlējās darīt caur Savu tautu, šodien – caur Savu draudzi. Bet kā lai pasaule ierauga Dieva godību un kā lai Dievs Sevi atklāj pasaulei, ja lielāko daļu no savas darbības izdzīvo divās stundās svētdienas rītā, kad lielākā daļa no pasaules un Priekules to neredz? Tas, kas notiek baznīcā svētdienas rītā, ir lielākai pasaules daļai apslēpts, un Dievs nevar Sevi caur to pasaulei atklāt.

Tikai tad, kad mērķtiecīgi dzīvojam ar Evaņģēliju savu „parasto” dzīvi, saskaroties ar ikdienu, kaimiņiem, radiem, darbu, naudu, bērnu audzināšanu, panākumiem, problēmām, slimībām un vajadzībām, tikai tad Dievs var Sevi atklāt caur Saviem ļaudīm pasaulei. Kad tu palīdzi, kalpo, atver savu namu, ziedo, tad tu atklāj Dieva godību un pasaule to spēj ieraudzīt.

Kristus upuris un augšāmcēlšanās ir tā vērtība, lai to svinētu dievkalpojumā, bet tā ir tik liela, ka tā izlaužas ārā no divām stundām svētdienā, un pārpludina un caurstrāvo visu mūsu dzīvi! Kristus ir augšāmcēlies! Viņš valda Augstībā un dzīvo Savā draudzē - tevī un manī!

Vai kāds spēj – „Kristus ir augšāmcēlies, bet diezin vai vērts saviem draugiem par Kristu liecināt...?”

Vai kāds spēj – „Kristus ir augšāmcēlies, bet kāpēc, lai es pieliktu visas pūles, lai uzturētu mīlestību un mieru draudzē...?”

Vai kāds spēj – „Kristus ir augšāmcēlies, bet kāpēc, lai es atsauktos aicinājumam draudzē piedalīties kādā kalpošanā...?”

Ja kāds to spēj sacīt, tad – vai Kristus tev ir augšāmcēlies? Bet Viņš patiesi ir augšāmcēlies!

Jēzus sarunā ar Lācara māsu Martu saka: **"ES ESMU augšāmcēlšanās un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam! Vai tu to ticī?" Jņ.11:25,26**

Es novēlu katram draudzes loceklim, katram, kas lasa šo rakstu, katram, kas tic Dieva Dēlam Jēzum Kristum, pārvērtēt, ko tavā dzīvē nozīmē augšāmcēlšanās? Un ticī, ka Dievs grib caur tevi darīt lielas lietas pasaulē, jo „...**tik ļoti Dievs pasauli mīlējis...**” Jņ.3:16

Svētīgus Kristus Augšāmcēlšanās svētkus!

**Jūsu sludinātājs
Mārcis Ziverts**

Pulkvežleitnanta mācība

Reiz Nacionālais Sabiedriskais Radio atskaņoja stāstu par nesaskaņām Najafā, Irākā, starp saniknotu šiītu pūli un bruņotu patruļu no Amerikas 101. aviodesanta divīzijas.

Baidoties, ka kareivji varētu apgānīt viņu svētnīcu, simtiem neapbruņotu civiliedzīvotāju ieņēma kaujas pozīcijas, vicinot rokas un izaicinoši kļiedzot.

Konfrontācija varēja beigties bēdīgi, ja ASV pulkvežleitnants *Kristofers Hjūss* nebūtu nācis klajā ar attapīgu ideju. *Hjūss*, kas todien bija komandieris, paņēma skaļruni un izkļiedza **trīs vienkāršas pavēles** savam karaspēkam: pirmkārt, viņš pavēlēja "notuities uz viena ceļa", otrkārt, pavērst ieročus pret zemi, un visbeidzot, palūkoties augšup un draudzīgi uzsmaidīt naidīgi noskaņotajam pūlim.

Dažus mirkļus vēlāk, kad karaspēks bija izpildījis komandiera pavēli, pūļa izturēšanās mainījās. Naidīgums pazuda. Dūru vicināšanas un kļiedzienu vietā cilvēki sāka smaidīt un draudzīgi sita viens otram uz pleca.

Sarunas toņa maiņa

Šim stāstam ir liela līdzība ar garīgām sarunām pasaulē, kas kļūst arvien naidīgāka pret tradicionālajiem sarunu veidiem, kādus ir raduši lietot kristieši.

Līdzīgi kā šiīti, ar kuriem sastapās pulkvežleitnants *Hjūss*, daudzi cilvēki, kuriem mēs

vēlamies pastāstīt vēsti par Jēzu, reaģē atturīgi. Viņi sagaida un ir labi sagatavoti ikvienam tēšam uzbrukumam viņu siržu svētnīcām.

Kā lai mēs izvairāmies no grimšanas šajā bezgalīgajā mūklājā, kur nav iespējams uzvarēt?

Pāvila vēstulē kolosiešiem 4:5–6 ir teikts: "Izturieties gudri pret tiem, kas nepieder pie draudzes; izmantojiet šo laiku. Jūsu runa lai aizvien ir tīkama, ar sāli sāļīta, lai jūs zinātu, kā ikvienam atbildēt."

Pirms Dievs kaut ko dara caur mums, Viņš vēlas darboties mūsos. Viņš vēlas lai vēsts, kuru līdzdalām citiem, vispirms izmaina mūs.

Vispirms ikvienam Kristus sekotājam ir jāatpazīst un jānovāc no ceļa garīgo sarunu šķēršļi. Tas ir pirmais priekšnoteikums, lai realizētu Pāvila vēstules kolosiešiem 4:5–6 patiesības.

Šķērslis Nr. 1: Neticīgā sirds

Vai tu patiešām ticī, ka cilvēki, kurus tu satiec savā ikdienā, vēlas runāt par garīgām lietām? Ja tu tam neticī, es tevi aicinu beigt lasīt un lūgt, lai Kristus palīdz tavai neticībai.

Šķērslis Nr. 2: Mūsu, bet ne viņu valoda

Ja mēs uzdodam jautājumus: "*Vai tu esi glābts?*", "*Vai tu esi piedzimis no augšienes?*" cilvēki jūtas kā autsaideri. Runājot "kristiešu valodā", mēs neviļus sakām: "*Ja vēlies ar mani runāt par garīgām lietām, tev to būs jādara manā valodā.*"

Jēzus demonstrēja kaut ko pavisam citu. Runājot par Dieva lietām, Viņš lietoja modernu valodu.

Apustulis Pāvils aicināja ticīgos aizlūgt par to, lai viņam izdotos vēsti pasludināt skaidri (*Pāvila vēstule kolosiešiem 4:4*). Izmantojot savu, nevis viņu valodu, mēs mulsinām cilvēkus un liekam viņiem justies kā nesaprašām.

Ar saviem vārdiem Jēzus uzcēla tltus un atvēra durvis. Mēs varam darīt to pašu, mācoties garīgās patiesības pārtulkot savu sarunbiedru valodā.

Šķērslis Nr. 3: Kaujinieciskums

Ir aizraujoši vērot divu labu tenisistu saspēli. Katrs no spēlētājiem cenšas otru izsist no ierindas un gūt *uzvaras* punktu. Bija laiks, kad es diemžēl uztvēru garīgas sarunas tieši tā. Uz personu, ar kuru es runāju, es skatījos kā uz sāncensi, kuru man jāpārvelk savā pusē.

Pat, ja mans sāncensis bija tam gatavs, vairumā gadījumu pasaules uzskatu cīņas noveda pie karstām debatēm, un karstas debates pavēra ceļu strīdiem. Galu galā man tāpat nevienu neizdevās pārliecināt par Dieva Valstību.

////////////////////////////////////

Trīs atpūtas dienas

/Viljam Vaits/

Kādā mazā ciemā trīs draugi – musulmanis, ebrejs un kristietis – apstrādāja zemi blakus esošajos laukos. Musulmanis ievēroja piektdienu kā sabatu, ebrejs – sestdienu, bet kristietis atpūtās svētdienā.

Kādā rudens piektdienā ap dienas vidu ebrejs un kristietis pabeidza apstrādāt savus laukus. Apsēdies ieturēt pusdienas, kristietis pamanīja, ka musulmaņa lauks stāv neaparts.

„Ja viņš to neizdarīs šodien, rīt var uznākt lietus, un viņš nevarēs strādāt uz lauka. Es varētu nedaudz uzart, un viņam būs vieglāk.” Tā arī izdarīja.

Ebrejs arī domāja līdzīgi. Viens ar otru neapsprīzoties, abi vīri uzara kaimiņa lauku.

Nākamajā dienā musulmanis, ieraudzījis savu lauku jau uzartu, priecīgs sacīja: - „Dievs noteikti ir atsūtījis savus eņģeļus man palīgā, kamēr es ievēroju viņa noteikto dienu atpūtai.”

Kad pienāca ražas novākšanas laiks, labība draugu laukos bija nobriedusi. Kādā svētdienā ebrejs un musulmanis vāca ražu no saviem laukiem, kamēr kristietis ievēroja brīvo dienu. Beidzis darbu, ebrejs pamanīja, ka arī viņa drauga kristieša laukā graudi nobrieduši.

„Ja viņš tos nenovāks šodien, liela daļa ražas aizies zudumā,” vīrs nosprieda. „Pastrādāšu uz viņa lauka, līdz satumsīs.”

Reiz es dzirdēju profesoru un autoru *Dalasu Vilardu (Dallas Willard)* sakām: *„Ir ļoti grūti kaut ko pārliecinoši apgalvot, kādu neaizskarot.”*

Mums jāatceras, ka cilvēki, kas pagaidām nav kristieši, nav ienaidnieki, bet gan ienaidnieka upuri. Mēs esam aicināti ieiet viņu kultūrā ar smalkjūtību.

Sāc no jauna

Tikai viens no visiem šiem sarunu šķēršļiem var atņemt visas iespējas uzsākt vai turpināt sarunu par garīgu tematu. Labās ziņas ir tās, ka šī kļūda nav fatāla vai galēja; tā ir tikai iespēja visu sākt no jauna saprātīgākā veidā.

Pulkvežleitnants *Hjūss* izglāba situāciju, izturoties gudri pret cilvēkiem, kuru vērtības atšķīrās no viņējām. Sekosim viņa piemēram. **Ieņemsim pozīciju "uz viena ceļa"** (pazemīgu stāvokli, no kura mēs uzsākam sarunu kā klausītāji un tie, kuri mācās); **pavērsīsim ieročus pret zemi** (izvairīsimies no konfrontējošiem centieniem "pārlaut" citus), **paskatīsimies augšup un pasmaidīsim** (komunikācijā būsīm cieņas pilni, sirsnīgi, draudzīgi un tādi, kas rūpējas par sarunu biedru).

Kāds jautrs atgadījums atkal no dzīves, kas pierāda to, cik svarīgi ir jau no paša sākuma savos bērnos audzināt mīlestību uz Dievu, mācīt saprast rakstus un paklausīt Dieva vārdam.

Kādu rītu mazā skolniece Elīna, stāvot pie spoguļa un velkot siltas drēbes un kombinezonu, lai dotos uz skolu, skaļi pie sevis spriedelēja: - „Ko tās meitenes iedomājas? Staigā „plikas” (neapģērbušās kombinezonos), neliek šalli un cepuri... un tad domā Dievu lūgt!!! ... !? Šajā brīdī gaidīju, kas sekos tālāk...

- „Dziedini mūs, dziedini mūs!” - it kā mazliet mēdīdamās, atdarina šo dzirdēto lūgšanās. – „Ko tad lai Dievs dziedina? Pašas ir nepaklausīgas, neģērbjas silti, dzīvo grēkā un tad domā, ka Dievs viņas klausīs?!?!?!”

Ļoti dedzīga un mazliet dusmīga izklausoties, mazās Elīnas spriedelēšana manī izraisīja smieklīgu. Bet tūlīt kā nojauzdama, ka klausos viņā, Elīna „caur pieri” uzlūkoja mani un pieprasīja: - „Vai nē? Mām???”

Nu ko es vēl varēju atbildēt?

Piekrītoši pamāju ar galvu un klusiņām teicu Tētīm PALDIES, ka arī šo ikdienā šķietami mazo lietu Viņš atkal ir man vienkāršā veidā parādījis caur manu meitu. Cik bieži es neievēroju atpūtas laiku, bet „raujos” darba pienākumos vai mājas darbos, jo tie liekas svarīgāki un pēc nepietiekamas atpūtas mans organisms kļūst vājš un pieņem iesnas, pieņem klepu, vai vienkārši pieņem fizisko nogurumu un tad mana lūgšana tieši tā arī skan: „Dziedini mani!”

Lūk – kas, maza bērna izpratnē ir grēks! Un arī Dieva vārda izpratnē nepaklausība ir grēks. Kļūsim kā bērni un paklausīsim rīkojumiem, ko mums ļoti gaišā veidā – Bībelē – ir devis Dievs. Lai arī tur nav ierakstīts, ka aukstā laikā ir jāliek cepure un šalle, bet tur ir rakstīts viss par atpūtu, viss par laiku ar Dievu, viss par elku kalpību... un arī par nepaklausības sekām...

Elīnas mamma

.....

Viduslaikos kāds ceļnieks nonāca Francijā, vietā, kur noritēja spraiga celtniecība. Viņš uzsāka sarunu ar strādniekiem, apjautājoties, ar ko katrs nodarbojas.

Ceļnieks vērsās pie pirmā strādnieka: „Ko jūs darāt?”

Vīrs, acīmredzami nelaimīgs un saīdzis par smago darbu, atbildēja: „Es skaldū šos milzīgos laukakmeņus ar primitīvākajiem darbarīkiem un pēc tam tos salieku, kā man ir noteikts. Šajā karstumā esmu vienos sviedros, un man nežēlīgi, sāp mugura. Darbs ir grūts un vienmuļš, un es vēlētos, kaut man nebūtu jāveic tik nenozīmīgs uzdevums”

Ceļnieks piegāja pie nākamā strādnieka un uzdeva to pašu jautājumu: „Ko jūs darāt?”

Vīrs atbildēja: „Man mājās ir sieva un bērni, tāpēc katru rītu ierodos šeit un apstrādāju šos laukakmeņus noteiktajā formā, un reizēm man tas viss ir līdz kaklam, taču tā ir mana vienīgā iespēja par nopelnīto pabarot ģimeni. Un tas man ir galvenais.” Kaut kas mudināja ceļnieku uzrunāt trešo strādnieku: „Bet ko darāt jūs?”

Vīrs, acīm mirdzot, pacēlis roku pret debesīm, atbildēja: „Es ceļu katedrāli!”

/Autors nezināms/

.....

Dzimšanas dienā sveicam:

2.04.- Dagnija Zīverte – 30 gadu jubileja
3.04. - Lieta Ašme
6.04. - Dzidra Bitīte Baumanē
12.04. - Ilma Kadiķe
14.04. - Nauris Jaunzems
15.04. - Guntars Ķeris
16.04. - Vija Sedola

19.04. - Laimdota Brūna
21.04. - Visvaldis Goldmanis
25.04. - Arturs Gertneris – 85 gadu jubileja
26.04. - Ieva Bruže – 20 gadu jubileja
26.04. - Aiga Roga
28.04. - Aleksandra Bruže
29.04. - Rasma Plāciņa – 80 gadu jubileja
30.04. - Jānis Svārs – 55 gadu jubileja

Mūzika ir cilvēka dzīves jaukākais ceļabiedrs. Lūgšanas mirkļos mūzika skan arī no Debesīm.

Ē.Delpers

Paldies ikvienam, kas palīdz man veidot šo draudzes avīzi.

Mans e-pasts: zentasvara50@inbox.lv mob.t.26801575